

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/692/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912203958
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912203958.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky: D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, P. Y., zast. BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti, s.r.o., IČO: 36 859 842, so sídlom vo Zvolene, J. Kozáčeka 13E, proti odporcom 1/ Slovenský rybársky zväz, so sídlom v Žiline, A. Kmeťa 20, 2/ SR - Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, IČO: 00 156 621, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Dobrovičova 12, 3/ Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, IČO: 00 156 621, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Dobrovičova 12, 4/ Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, IČO: 36 022 047, so sídlom v Banskej Štiavnici, Radničné námestie 8 o zaplatenie 2.718,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky zo dňa 15. 08. 2013 a odvolaní odporcu 1/ zo dňa 23. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu č. k. 7C/16/2012 - 119 zo dňa 18. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom č. k. 7C/16/2012 - 119 zo dňa 18. 06. 2013 žalobu navrhovateľky, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 2.718,21 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie navrhovateľka, pričom odvolaním napáda celý rozsah rozsudku. Rozsudok považuje za nesprávny z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ O. s. p. Nestotožňuje sa so závermi okresného súdu, že navrhovateľka nie je aktívne legitimovanou účastníčkou konania, keď z predložených výpisov z listov vlastníctva vyplýva skutočnosť, že všetky predmetné nehnuteľnosti, ktorých je navrhovateľka podielovou spoluvlastníčkou, sú evidované ako spoločné nehnuteľnosti lesného spoločenstva s právnou subjektivitou, ktoré združenie je aj aktívne legitimované na podanie predmetného návrhu. Závery okresného súdu považuje za dostatočne nepodložené a nezdôvodnené, teda aj za zmätočné, vychádzajúce predovšetkým z nesprávneho právneho posúdenia veci a z neúplného zistenia skutkových okolností konkrétneho prípadu. Namietala, že nie je zrejmé, na základe akých skutočností, resp. vykonaním akých dôkazov dospel konajúci súd k právnemu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľky bez toho, aby v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie. Súd vôbec neskúmal, resp. sa nezaoberal právnym postavením a vnútorným usporiadaním pozemkového spoločenstva, nevysporiadal sa s oprávneniami lesnej spoločnosti „PUSZTAI“ vo vzťahu k jednotlivým spoluvlastníkom a členom. Poukázal na to, že pozemkové spoločenstvo bolo založené podľa zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, ktorý zákon bol od 01. 05. 2013 zrušený a nahradený zákonom č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Namietal, že podľa ustanovení zákona č. 97/2013 Z. z. pozemkové spoločenstvo iba obhospodaruje a zveľaduje existujúci majetok v jeho správe, ktorý naďalej ostáva v podielovom spoluvlastníctve jednotlivých členov, pozemkové spoločenstvo nie je vlastníkom spoločnej nehnuteľnosti, tými sú iba jednotliví členovia, teda iba oni sa môžu domáhať ochrany vlastníckych (spoluvlastníckych) práv spoločnej nehnuteľnosti. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by pozemkové spoločenstvo malo generálne splnomocnenie

domáhať sa vlastníckeho práva, resp. ochrany vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vytvárajúcim spoločnú nehnuteľnosť namiesto alebo v mene jej členov (jednotlivých spoluvlastníkov). V konaní nebolo žiadnym spôsobom skúmané ani preukázané, že by lesná spoločnosť „PUSZTAI“ disponovala takýmto oprávnením bez osobitného splnomocnenia navrhovateľky. Má za to, že každý zo spoluvlastníkov, resp. členov spoločnosti, sa môže domáhať ochrany proti neoprávneným zásahom zo strany tretích osôb do spoločnej nehnuteľnosti na súde. Aktívnu legitímáciu má ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov. Domáhať sa vlastníckeho práva a jeho ochrany môžu len členovia spoločnosti ako spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti. Lesná spoločnosť „PUSZTAI“ ako pozemkové spoločenstvo združujúce spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, hoci aj má právnu subjektivitu, nemá žiadne oprávnenia v otázkach vlastníckych vzťahov k spoločnej nehnuteľnosti, resp. ich ochrany. Subjektom aktívne vecne legitimovaným domáhať sa nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia týkajúceho sa spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti môžu byť len výlučne jednotliví spoluvlastníci takejto nehnuteľnosti a nie pozemkové spoločenstvo, ktoré len spravuje a obhospodaruje spoločnú nehnuteľnosť. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil rozsudok okresného súdu a odporcom 1/ až 4/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 2.718,21 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.718,21 Eur od 13. 03. 2012 až do zaplataenia a trovy súdneho konania, v prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že nie sú splnené podmienky na zmenu napádaného rozsudku, navrhla rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 O. s. p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodovanie.

Rozsudok okresného súdu bol napadnutý aj odvolaním odporcu 1/ v časti výroku o trovách konania, s odvolacou námietkou, že odporca 1/ ako úspešný účastník konania si na pojednávaní dňa 18. 06. 2013 trovy konania uplatnil dňa 21. 06. 2013, t. j. v termíne do troch dní zaslal okresnému súdu vyčíslenie trov konania, v ktorom žiadal uhradiť trovy konania vo výške 57,- Eur, pričom súd im právo na náhradu trov konania bezdôvodne odoprel. Žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu v časti výroku o trovách konania tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi 1/ trovy konania vo výške 57,- Eur.

Odporca 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za správne. Súhlasí s právnym posúdením, že navrhovateľka nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, navrhol rozsudok okresného súdu v dotknutej časti potvrdiť.

Odporca 4/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že uplatnený nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia považuje za sporný a neoprávnený. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu.

Odporcovia 2/ a 3/ sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

Navrhovateľka k odvolaniu odporcu 1/ v písomnom vyjadrení uviedla, že trvá na dôvodoch podaného odvolania zo dňa 15. 08. 2013, náhrada trov konania odporcovi 1/ v prípade úspechu navrhovateľky nepatrí.

V dôsledku podaných odvolaní krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné zrušiť z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Účastníkov konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľka dňa 13. 03. 2012 doručila okresnému súdu návrh vo veci samej proti odporcovi Slovenský rybársky zväz, so sídlom Andreja Kmeťa 20, Žilina. Následne podaním zo dňa 07. 12. 2012, doručeným okresnému súdu dňa 10. 12. 2012, navrhovateľka podala návrh na pripustenie vstupu ďalších účastníkov do konania na stranu odporcu v zmysle § 92 O. s. p. a návrh na zmenu návrhu na začatie konania v zmysle § 95 O. s. p. Navrhla, aby súd pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane odporcu, a to odporcu 2/ Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, odporcu 3/ Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka

SR, 4/ Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, Banská Štiavnica. Týmto procesným podaním zároveň navrhovateľka navrhla pripustiť zmenu návrhu v znení: „Odporca 1/, odporca 2/, odporca 3/ a odporca 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 2.718,21 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.718,21 Eur od 13. 03. 2012 až do zaplatenia a trovy súdneho konania.“. Odvolací súd konštatuje, že k zmene žalobného návrhu došlo v súvislosti s navrhovaným vstupom ďalších účastníkov konania na strane odporcu, pričom navrhovateľka žiadala prisúdiť v časti istiny a príslušenstva menej než v pôvodnom návrhu, a preto toto podanie bolo potrebné posúdiť aj ako čiastočné späťvzatie návrhu. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že pojednávanie vytyčené na deň 11. 12. 2012 bez zahájenia pojednávania bolo odročené na deň 15. 01. 2013, pričom na tomto pojednávaní súd vyhlásil uznesenie v znení: „Súd pripúšťa vstup ďalších účastníkov do konania ako aj zmenu návrhu na začatie konania.“. Toto uznesenie nebolo vyhotovené písomne, pričom v ďalšom konaní okresný súd už konal ako s účastníkmi konania na strane odporcu aj s označenými odporcami 2/, 3/ a 4/. Odvolací súd uvádza, že okresným súdom nebolo právoplatne rozhodnuté o pripustení vstupu do konania na strane odporcov, a to konkrétne odporcu 2/, 3/ a 4/. Podľa § 92 ods. 1 na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa. Odvolací súd uvádza, že vstup ďalšieho účastníka do konania je viazaný na schválenie súdom, pričom voči uzneseniu súdu o návrhu v zmysle § 92 ods. 1 O. s. p. je odvolanie prípustné a v konaní súd pokračuje až po právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ teda okresný súd bez toho, aby uznesenie o pripustení vstupu ďalších účastníkov do konania bolo právoplatné, ďalej vo veci konal aj rozhodol, jeho rozhodnutie je postihnuté takou vadou, ktorá má za následok odňatie možnosti konať pred súdom, čo je v súlade s ustanovením § 221 písm. f/ O. s. p. dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Jedná sa o takú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú vadu odvolací súd musí prihliadnúť z úradnej povinnosti v súlade s ustanovením § 212 ods. 3 O. s. p. Odvolací súd tiež uvádza, že aj vyhlásené uznesenie, ktorým súd pripustil vstup ďalších účastníkov do konania, trpí vadou nepreskúmateľnosti a je zmätočné, pretože z neho nie je zrejmé, vstup ktorých účastníkov a na strane koho pripustil do konania, ktorú vadu je potrebné odstrániť príslušným procesným postupom prvostupňového súdu. Rovnakou vadou je postihnuté aj vyhlásené uznesenie o pripustení zmeny návrhu na začatie konania, pretože nie je z neho zrejmé, akú zmenu návrhu súd pripustil. Treba teda prisvedčiť navrhovateľke, ktorá podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu, keď namietala, že rozsudok okresného súdu považuje za nesprávny z dôvodov, okrem iného, aj podľa § 205 ods. 2 O. s. p. písm. b/, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu odstrániť hore uvádzané procesné vady a až po odstránení týchto procesných väd rozhodnúť vo veci samej.

K námietke navrhovateľky uvedenej v odvolaní, že rozsudok okresného súdu nie je dostatočne zdôvodnený, a teda je zmätočný, závery okresného súdu vychádzajú predovšetkým z nesprávneho právneho posúdenia veci a z neúplného zistenia skutkových okolností odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu aj odvolací súd považuje za nepreskúmateľný z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Okresný súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s námietkami odporcu 1/ a 2/ na pojednávaní, ktorí namietali aktívnu legitímáciu navrhovateľky na podanie návrhu, neskúmal právne postavenie a vnútorné usporiadanie pozemkového spoločenstva, v odôvodnení rozsudku absentuje právne posúdenie veci, súd tiež vôbec neuviedol žiadne zdôvodnenie aj k namietajúcemu nedostatku pasívnej legitímácie odporcu 2/, resp. neozrejmlil, prečo sa touto otázkou nezaoberal. Neuviedol, na základe čoho, akých vykonaných dôkazov a aplikujúc ktoré právne normy dospel k záveru, že navrhovateľka nie je aktívne legitimovaná na podanie návrhu. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že vzhľadom na nedostatok odôvodnenia treba považovať rozhodnutie súdu za arbitrárne, pričom arbitrárnosť rozhodnutia môže byť kvalifikovaná buď ako rovnocenná konkurencia viacerých protichodných právnych názorov alebo situácia, v ktorej súd svoj jediný právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré prichádzajú do úvahy tak, ako to bolo v súdnej veci. Pre nedostatočné odôvodnenie je rozsudok okresného súdu nepreskúmateľný, čím je zároveň nezrozumiteľný a postupom okresného súdu základné právo na súdnu ochranu nebolo naplnené. Pri odôvodnení rozsudku súd neaplikoval dôsledne ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal žiadne navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odvolací súd ďalej poukazuje, že okresný súd nevykonal dokazovanie v súlade s ustanovením § 129 O. s. p., čo zakladá ďalšiu vadu konania, ktorá pri neuvedení

právnej kvalifikácie a nevykonaní dokazovania v súlade s ustanovením § 129 O. s. p. je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Po odstránení väd konania, ktoré založili dôvod na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., súd v ďalšom konaní dôsledne posúdi návrh navrhovateľky, a to z hľadiska skutkového stavu, vykoná náležité právne posúdenie veci, ktoré zrozumiteľným spôsobom bude obsiahnuté aj v odôvodnení rozhodnutia. V ďalšom konaní sa súd bude musieť náležitým spôsobom vysporiadať s namietanou námietkou odporcov 2/ a 3/ vo vzťahu k aktívnej legitímácii navrhovateľky a tiež k namietanému nedostatku pasívnej legitímácie odporcu 2/.

Vo vzťahu k odvolaniu odporcu 1/ proti rozhodnutiu súdu v časti trov konania odvolací súd uvádza, že okresný súd už na pojednávaní dňa 18. 06. 2013, kedy vyhlásil rozsudok vo veci samej, vyhlásil rozsudok aj v časti trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 O. s. p., pričom odporcovia, ktorí boli v konaní úspešní, si trovy konania neuplatňovali, čo však nekorešponduje s obsahom zápisnice vyhotovenej z pojednávania dňa 18. 06. 2013, kde na strane 2 zápisnice je uvedené, že zástupkyňa odporcu 1/ trovy konania za odporcu 1/ uplatnila. Keďže však súd rozsudok okresného súdu vo veci samej zrušil v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p., o náhrade trov konania, a to celého konania, rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci, súd podľa úspechu v konaní pri novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o trovách celého konania. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.